

LBRIS

We know
books

Grigore CARTIANU

**Sfârșitul
CEAUȘEȘTILOR**

Vol. I

**Te iau la pietre,
conducător iubit!**

FUGA LUI CEAUȘESCU

• Etapele, în ordine cronologică •

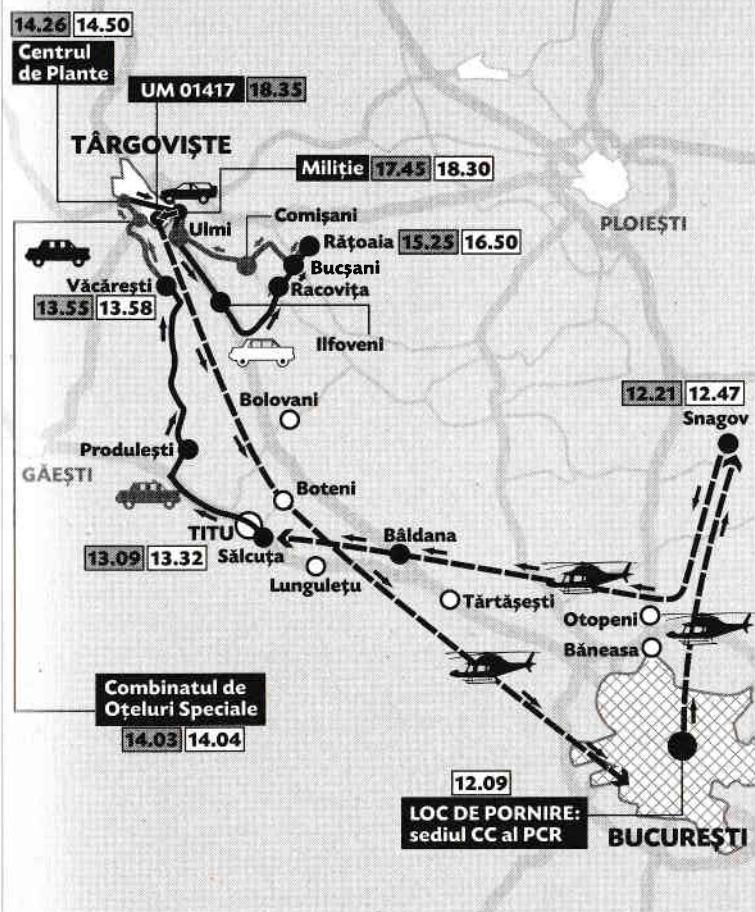
- ① ——— București – Snagov (30 km)
 - Elicopter: Dauphin
 - Pilot: col. Vasile Maluțan (Armată)
- ② ——— Snagov – Sălcuța (60 km)
 - Același elicopter Dauphin
 - Pilot: col. Vasile Maluțan (Armată)
- ③ ——— Sălcuța – Produlești – Văcărești (35 km)
 - Dacie roșie: 4-B-2646
 - Șofer: dr. Nicolae Decă (civil)
- ④ ——— Văcărești – Combinatul de Oțeluri Speciale – Centrul de Plante (7 km)
 - Dacie neagră: 1-DB-3005
 - Șofer: Petrișor Nicolae (civil)
- ⑤ ——— Centrul de Plante – Miliție – Ulmi – Ilfoveni – Racovița – Bucșani – Rățoaia (40 km)
 - Dacie albă a Miliției: 1-DB-4112
 - Șofer: sg.-maj. Ion Enache (Miliție)
- ⑥ ——— Rățoaia – Bucșani – Comișani – Ulmi – Miliție Târgoviște (35 km)
 - Aceași Dacie albă a Miliției, dar cu număr schimbat: 3-DB-9136
 - Șofer: sg.-maj. Ion Enache (Miliție)
- ⑦ → Miliție – UM 01417 Târgoviște (0,5 km)
 - ARO alb al Securității: 1-DB-190
 - Șofer: col. Gheorghe Dinu (Securitate)
- ⑧ ——— Târgoviște – Boteni – București (80 km)
 - Transportul cadavrelor soților Ceaușescu (cu escală la Boteni)
 - Elicopter: IAR-330 PUMA
 - Pilot: mr. Cristian Mateiciuc (Armată)

 Ora de sosire

 Ora de plecare

FUGA LUI CEAUȘESCU

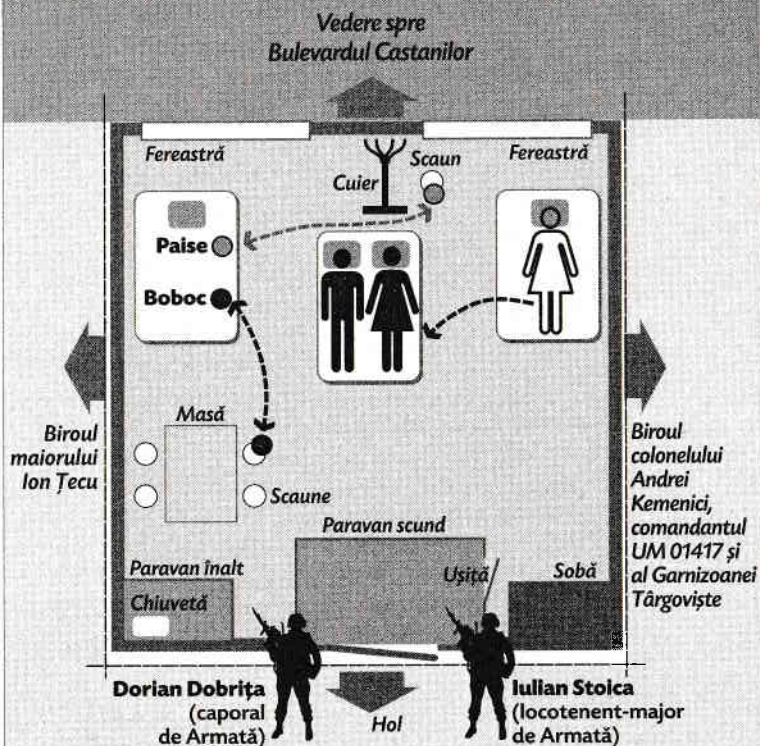
• 22 decembrie 1989, orele 12.09 - 18.35 •

În cele 6 ore și 26 de minute cât s-au aflat în postura de fugari, soții Ceaușescu au folosit mai multe vehicule. Ei au zburat cu elicopterul prezidențial, pilotat de Vasile Maluțan (București – Snagov – Sălcuța), au circulat cu trei Dacii diferite și au încheiat printr-o cursă scurtă cu un Aro militar, condus de un colonel de Securitate (Gheorghe Dinu). Șoferii celor trei Dacii au fost un medic bucareștean care făcea naveta la Găești (Nicolae Decă), un sătean din Văcărești-Dâmbovița (Petrișor Nicolae) și un subofițer de Miliție din Târgoviște (Ion Enache).

CAMERA CEAUȘEȘTILOR DIN CAZARMA UM 01417

• Târgoviște • 22 - 25 decembrie 1989 •

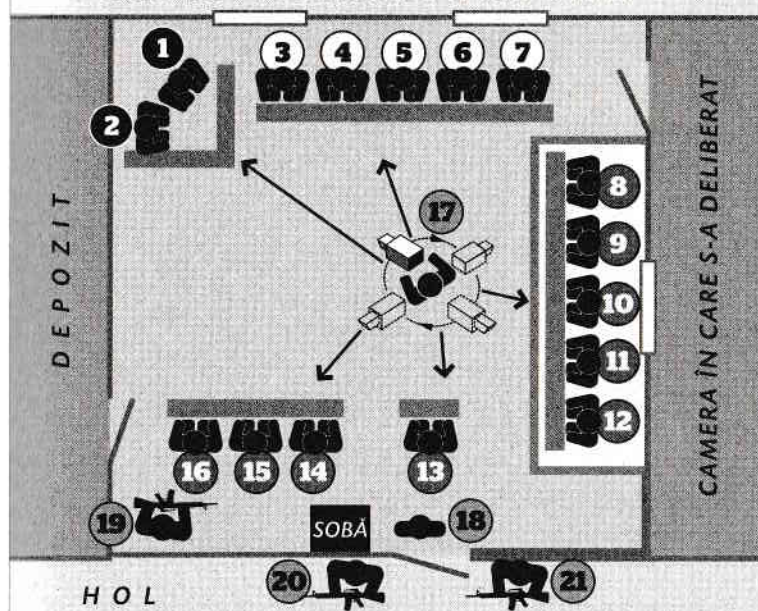

Biroul-dormitor al soților Ceaușescu avea doi pereți de 5,90 metri (cei laterali), doi de 5,70 metri (la ferestre și spre hol) și înălțimea de 4,00 metri. Soții Ceaușescu și cei doi „paznici” cu care împărțeau încăperea stăteau în paturi de fier. Elena a renunțat la patul ei și s-a mutat în cel al lui Nicolae.

PROCESUL CEAUȘEȘTILOR

• Târgoviște • 25 decembrie 1989, orele 13.20 - 14.30 •

CURTEA INTERIOARĂ A UM 01417

ACUZAȚI 1 NICOLAE CEAUȘESCU 2 ELENA CEAUȘESCU

OFICIALI F.S.N.

- 3 mr. Mugurel Florescu (ofițer de justiție)
- 4 lt.-maj. Trifan Matenciu (aghiotantul lui Stănculescu)
- 5 gen. Victor Stănculescu (organizator)
- 6 Gelu Voican Voiculescu (reprezentant FSN)
- 7 Virgil Măgureanu (reprezentant FSN)

OFICIALI JUSTIȚIE

- 13 mr. Dan Voinea (procuror)
- 14 plt.-maj. Jan Tănase (grefier)
- 15 Nicolae Teodorescu (avocatul Elenei Ceaușescu)
- 16 cpt.(r) Constantin Lucescu (avocatul lui Nicolae Ceaușescu)

PERSONAL TEHNIC

- 17 col. Ion Baiu (operator cameră video)
- 18 col. Gheorghe Ștefan (ofițer DIA)

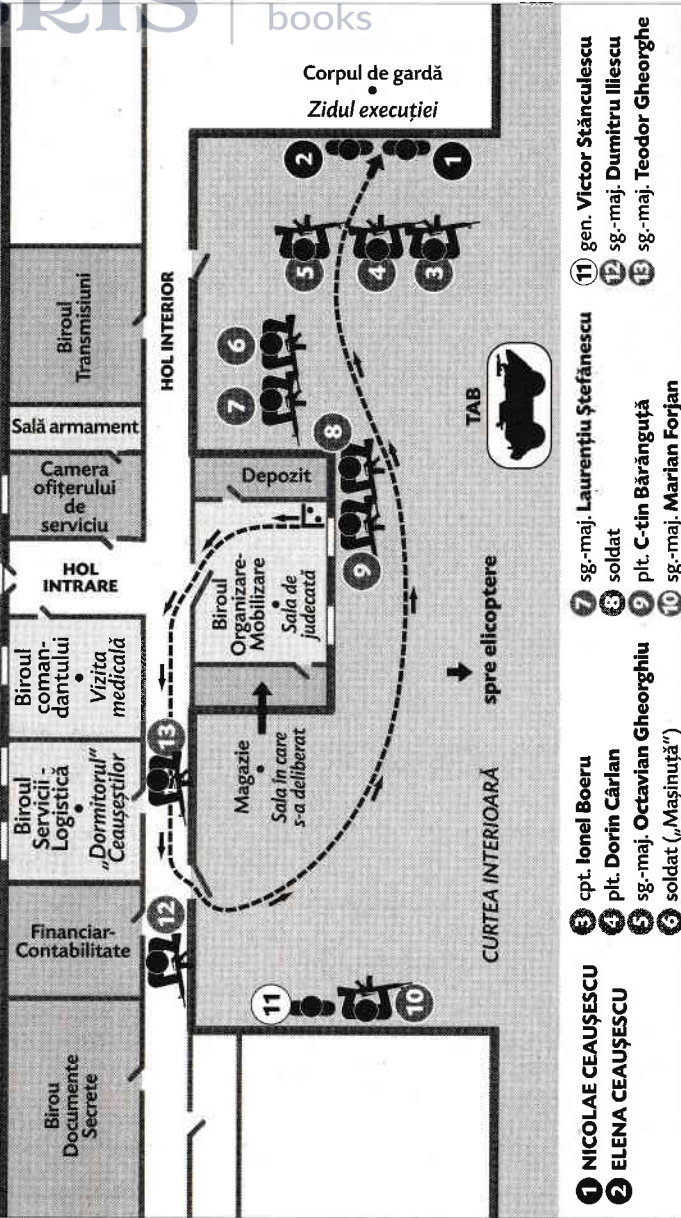
COMPLETUL DE JUDECĂȚĂ

- 8 lt.-maj. Daniel Candrea (asesor popular)
- 9 col. Ion Nistor (judecător)
- 10 col. Gică Popa (judecător, președintele completului)
- 11 lt. Ion Zamfir (asesor popular)
- 12 cpt. Corneliu Sorescu (asesor popular)

PAZĂ

- 19 cpt. Ionel Boeru (parașutist)
- 20 sg.-maj. Octavian Gheorghiu (parașutist)
- 21 plt. Dorin Cârlan (parașutist)

TRASEUL SPRE ZIDUL MORTII • Târgoviște • 25 decembrie 1989, orele 14.48 - 14.50 •

1 NICOLAE CEAUȘESCU
2 ELENA CEAUȘESCU

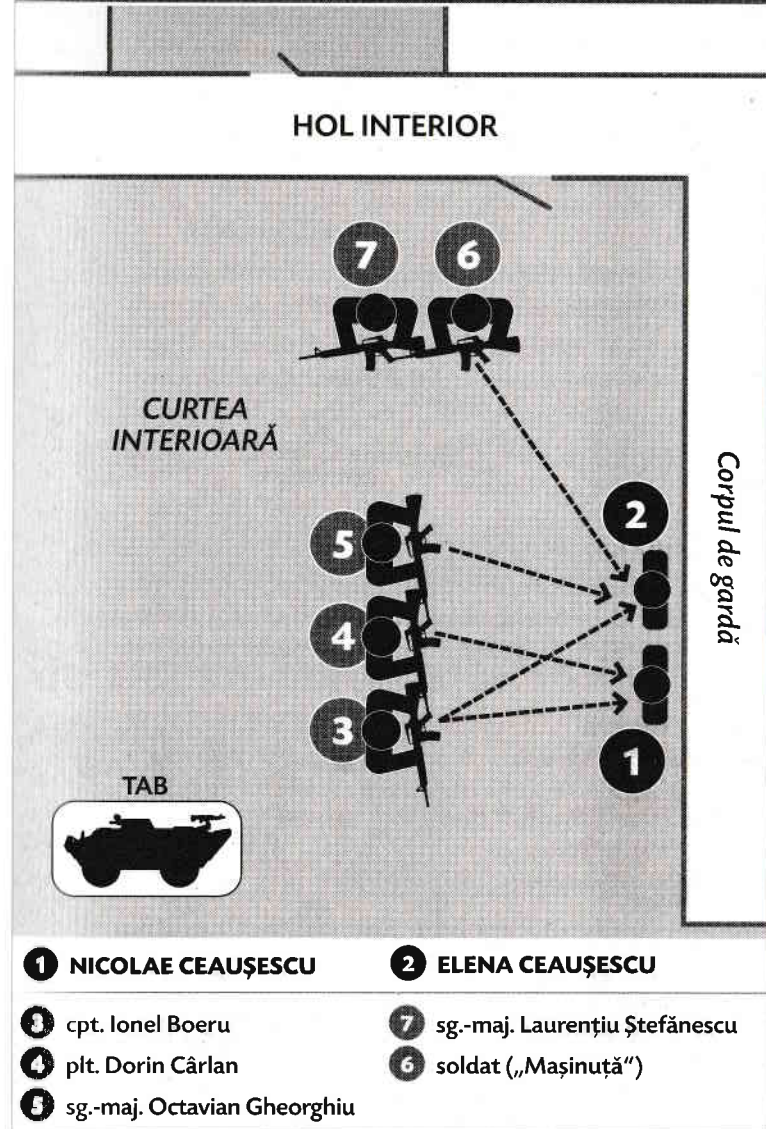
3 cpt. Ionel Boeru
4 plt. Dorin Cârlan
5 sg.-maj. Octavian Gheorghiu
6 soldat („Mașinuță”)

7 sg.-maj. Laurențiu Ștefănescu
8 soldat
9 plt. C-tin Bărănguță
10 sg.-maj. Marian Forjan

11 gen. Victor Stănculescu
12 sg.-maj. Dumitru Iliescu
13 sg.-maj. Teodor Gheorghie

EXECUȚIA CEAUȘEȘTILOR

• 25 decembrie 1989, ora 14.50 •

1 NICOLAE CEAUȘESCU

2 ELENA CEAUȘESCU

3 cpt. Ionel Boeru

7 sg.-maj. Laurențiu Ștefănescu

4 plt. Dorin Cârlan

6 soldat („Mașinuță”)

5 sg.-maj. Octavian Gheorghiu

ORAȘE ÎN CARE VOIA SĂ FUGĂ CEAUȘESCU

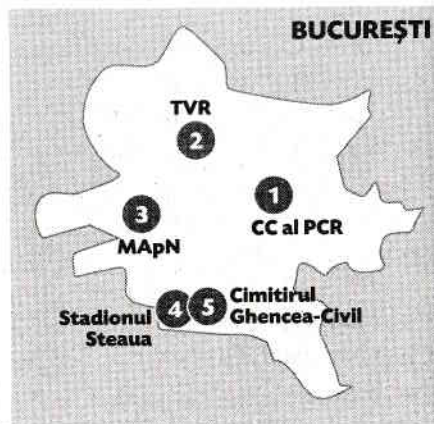
• 22 decembrie 1989 •

De la Snagov, Nicolae Ceaușescu a vorbit la telefon cu prim-secretarii de partid ai mai multor județe. În cele din urmă au ajuns la Târgoviște. În acel moment, toți vecinii Republicii Socialiste România erau țări comuniste cu conduceri gorbacioviste.

PUNCTE-CHEIE ÎN BUCUREȘTI

- 1 Sediul Puterii comuniste
- 2 Epicentrul diversiunii „terroriste”
- 3 Centrul de comandă al noii puteri (22-25 decembrie)
- 4 „Debarcarea” cadavrelor soților Ceaușescu
- 5 Locul de veci al dictatorilor

„PRIETENUL” GORBACIOV

În decembrie 1989, Nicolae Ceaușescu era ultimul „dinozaur roșu” din Europa de Est. În numele „suveranității” și al „independenței naționale”, el a crezut că se poate opune reformelor dictate de la Moscova. În plus, s-a bazat pe iubirea eternă și necondiționată a poporului român. Cele două grave erori i-au adus un sfârșit oribil.

Iunie 1989. Marin Ceaușescu, șeful Agenției Economice a României de la Viena, sună precipitat la București. La al treilea apel aude, în sfârșit, vocea fratelui său mai mic, Nicolae, președintele Republicii Socialiste România. „Nicule, e ceva urgent. Și deosebit de important. Vin la București să discutăm.”

Nicolae Ceaușescu nu are răbdare. El e mai repezit din fire, iar vocea gătuită a lui Marin îi sporește curiozitatea. „Spune ce ai de spus!”, tună dictatorul. „Nu pot. Vorbim acasă”, insistă fratele mai mare. Și ia primul avion spre București.

Nouăsprezece ani mai târziu, Mihaela Ceaușescu Moraru, fiica lui Marin Ceaușescu, publică o carte în care este redată discuția din iunie 1989.

„Tata a poposit aproape un ceas întreg pe la fratele său, fiind primit la început chiar cu cordialitate. Fie din cauză că era totuși fratele mai mare, fie că avea ea, tanti Lenuța, o slăbiciune deosebită pentru Marin, pe care-l cunoscuse înaintea lui Nicolae și cu care chiar flirtase o scurtă perioadă... Așa ziceau gurile rele din familie

și îi mai reproșă și mama lui tata la necaz, dar așa, mai mult în glumă, luându-l peste picior: «De ce oare, Marine, n-ai luat-o tu, că salvai, dracu', țara de la urgență?!»

Tata l-a abordat cu diplomație și pe departe (nu stătuse degeaba la Viena 17 ani) pe unchiul Nicolae: că de, uite ce scriu ziarele occidentale, uite ce informații am de la «oamenii mei». (Să fi făcut oare tata spionaj? Bravo lui, că doar l-a făcut în favoarea țării și a neamului!)... Că situația este dificilă și se agravează încontinuu..., până i-a spus verde în față: «Nu mai e scăpare, Nicule, că și-au băgat coada și rușii, și americanii! Fiecare are oameni aici, care mai mult complotează, doar știi și tu, dar n-au găsit încă prilejul, însă nu vor pierde ocazia...»

Și așa mai departe, culminând cu replica ce l-a enervat nespuse pe Nicolae, încât a uitat și de respectul datorat fratelui mai mare, și de faptul că pereții au ochi și urechi: «Nu le face jocul, Nicule! Nu le da apă la moară, că va fi vai și-amar de noi și de țara asta! Salvează-te! Retrage-te pe motiv de boală și pune-l în locul tău pe Iliescu, că oricum el este desemnat să vină!».

Ar fi avut tata, probabil, multe de spus, că era și deștept, și deținea informații precise, dar torentul de vorbe, urlate concomitent pe două voci, l-a descumpănit la început, apoi l-a dezamăgit și în cele din urmă l-a convins că nu mai e nimic de făcut și că «scapă cine poate». A știut acest lucru, dar n-a făcut nimic ca să se salveze; din contră, s-a dus la Viena, la postul său, cu convingerea că soarta trebuie înfruntată.¹

Marin Ceaușescu se întoarce la Viena, unde își reia misiunea de la Agenția Economică a României, instituție-cheie pentru procurarea valutei de care regimul are nevoie. În următoarele luni transmite noi avertismente la București. Fratele său nu le ia însă în seamă. Reales la Congres, e hotărât să lupte cu toată lumea – și cu Estul, și cu Vestul.

Pe 25 decembrie 1989, Nicolae Ceaușescu va sfârși sub rafale de gloanțe, într-o cazarmă din Târgoviște. Trei zile mai târziu, Marin Ceaușescu va fi găsit spânzurat în subsolul Ambasadei României de la Viena. Avea 73 de ani.

¹ Mihaela Ceaușescu Moraru – *Nu regret, nu mă jlesc, nu strig*, Editura Meditații, 2008

*
* *

„La întâlnirea noastră finală între patru ochi i-am comunicat lui Ceaușescu hotărârile celei de-a XIX-a conferințe a partidului. I-am arătat cum, începând din 1989, pregăteam trecerea tuturor întreprinderilor pe o contabilitate economică și am menționat relațiile dintre naționalități. Ceaușescu mi-a mulțumit pentru prezentarea sinceră și a declarat, citându-l pe Lenin, că socialismul în diferitele țări trebuie construit conform condițiilor naționale și că el se va ține de această regulă. Atunci m-am convins definitiv că Ceaușescu, pur și simplu, nu era în stare să pornească pe drumul democratizării, al deschiderii, al înnoirii. Chiar și primii pași pe acest drum ar ridica problema desprinderii de regim și a propriei sale poziții. Cred că a înțeles asta perfect, dar tocmai de aceea refuza cu atâta încăpățănare să ia cunoștință de realități.”¹

Așa își amintește Mihail Gorbaciov, în memoriile sale, de ultima întâlnire cu Nicolae Ceaușescu, desfășurată pe 4 decembrie 1989, la Moscova. În acel moment, toți liderii țărilor comuniste din Europa de Est erau cei agreeți de sovietici. Din garda veche, a staliniștilor duri, unul singur scăpase de schimbările anului 1989: Nicolae Ceaușescu.

Ultimele luni ale anului au venit ca un tăvălug peste „dinozaurii roșii”, care țineau cu dinții de putere. La Varșovia, alegerile libere au adus Poloniei guvernul condus de Tadeusz Mazowiecki, primul cabinet necomunist de după război. La Praga, „Revoluția de catifea” l-a spulberat pe Gustav Husak, propulsând în prim-plan un disident anticomunist: Vaclav Havel. În Germania de Est, Erich Honecker era schimbat de sovietici cu Egon Krenz. Cel mai puternic semnal a venit la 9 noiembrie, când a căzut Zidul Berlinului. O zi mai târziu, la Sofia, Todor Jivkov a fost înlocuit de un gorbaciovist, Petăr Mladenov, în urma unei lovituri de palat. Toate acestea se adăugau situației din Ungaria, unde János Kádár fusese forțat

¹ Mihail Gorbaciov – *Memorii*, Editura Nemira, 1994

să demisioneze din fruntea Partidului Comunist Ungar încă din 1988, fiind înlocuit cu Károly Grósz.

Perestroika și *glasnostul* lui Gorbaciov scoteau Europa de Est din înghețul stalinist. O singură redută rămânea încremenită: Republica Socialistă România. O țară cu o dictatură megalomană, de tip medieval. Un popor condamnat parcă pe vecie să îndure foamea, frigul, frica și mai ales umilințele impuse de o conducere despotică. Douăzeci și trei de milioane de oameni încolonați să-l aplaude pe Genialul Conducător, pe Marele Cărmaci, pe cel mai iubit fiu al poporului. Și, desigur, pe „academiciana de renume mondial” care-i era soție.

Ceaușescu nu a băgat în seamă schimbările politice din jurul României. A încercat să reziste de unul singur, invocând principii precum „neamestecul în treburile interne” și „dreptul fiecărui popor de a-și decide singur destinul”. „Geniul din Carpați” credea că poate supraviețui valului de schimbări chiar dacă „axa Honecker – Ceaușescu – Jivkov”, așa cum o visa el ca pe un front de rezistență anti-Gorbaciov, nu mai era posibilă.

*
* *

La 1 decembrie 1989, Mihail Gorbaciov s-a deplasat la Malta, pentru o întâlnire „de gradul zero” cu George Bush. Discuțiile dintre președintele Uniunii Sovietice și cel al Statelor Unite ale Americii au avut loc în zilele de 2 și 3 decembrie, la bordul vasului sovietic *Maxim Gorki*, aflat în largul coastelor malteze.

Pe o mare agitată, Bush și Gorbaciov au hotărât, printre altele, și soarta regimului Ceaușescu. Acordul a fost unul de principiu, întrucât detaliile fuseseră stabilite la alte niveluri executive, în lunile din urmă. De exemplu, în cadrul NATO, problema României fusese repartizată Franței.

La întâlnirea de pe vapor, președinții celor două superputeri militare au abordat și alte situații delicate ale Europei,

printre care problema germană. Zidul Berlinului căzuse, mai trebuia rezolvată unificarea.

Ceaușescu era la curent cu temele abordate de liderii celor două mari puteri ale planetei. Mai mult, știa că Gorbaciov și Bush s-au înțeles în privința României și a statului Panama. Termenii înțelegerii anunțau vremuri sumbre pentru regimurile Ceaușescu și Noriega. Informațiile i-au fost furnizate lui Ceaușescu seara târziu, în zilele de 2 și 3 decembrie, chiar de către șeful Securității, generalul Iulian Vlad.

În seara de 3 decembrie, Mihail Gorbaciov a plecat spre Moscova. A doua zi urma să-i întâlnească, în capitala URSS, pe toți conducătorii statelor din Tratatul de la Varșovia. Aceștia fuseseră convocați pentru a le fi comunicate, în termeni diplomatici, rezultatele întâlnirii sovieto-americane de la Malta.

Constantin Olteanu, care în 1989 era secretar al Comitetului Central al PCR și șef al secției Relații Externe, a descris culisele întâlnirii care prevestea sfârșitul Epocii de Aur.

„M-a chemat Nicolae Ceaușescu și mi-a spus: «Știi că a plecat Gorbaciov la Malta, să discute cu Bush?». I-am spus că da. «Uite ce! Cheamă-l pe ambasadorul sovietic să-i transmită lui Gorbaciov ca la întâlnirea cu Bush să discute numai despre relațiile sovieto-americane. Să nu discute despre toate problemele țărilor socialiste, pentru că nu s-a consultat cu noi și nu l-a împuternicit nimeni.»¹

Continuă Olteanu: „Eu l-am convocat pe ambasadorul rus, Evgheni Tiajelnikov. I-am spus – desigur, ceva mai atenuat – că noi știm că a plecat tovarășul Gorbaciov și suntem convingși că vor fi dezbătute relațiile sovieto-americane, și nu întreg sistemul. Deși nu era un diplomat prea versat, a înțeles. A doua zi a cerut să-l primesc. L-am primit și mi-a spus: «Am transmis prin Moscova toate problemele». L-am informat pe Ceaușescu. Tiajelnikov mi-a comunicat apoi că Gorbaciov vrea să aibă o întâlnire, pe linia Tratatului de la Varșovia, cu membrii Comitetului Politic Consultativ.

¹ Interviu Constantin Olteanu – București, 10 august 2009 (autor: Florel Manu)